

komme dette rigtige Krav — møder saa disse samme Folk og bringer ham Tak derfor? Nej, tværtimod. De staar op i Flok og Følge og retter de voldsomste Angreb paa ham og hans Lovforslag. Ja, kan man sige, men saa maa det vel være, fordi Forslaget er sagligt uforsvarligt. Det kan jeg imidlertid ikke erkende, og jeg skal tillade mig at anstille nogle Betragtninger navnlig over Hesteavlens og dens Vilkaar i vort Land, som efter min Mening klart og tydeligt viser enhver, der uildet vil se paa Forholdet, at Ministerens Stilling til Hesteavlens, saaledes som den hidtil har været praktiseret, er i betydelig Grad berettiget. Det er navnlig overfor Hesteavlens, den højtærede Minister har skaaret kraftigt ned, og saa vidt jeg har forstaaet de faldne Udtalelser, er det navnlig dette, Talere af Partiet Venstre og andre Partier har rettet deres Angreb imod, men jeg for mit Vedkommende mener, at netop denne Tendens i Lovforslaget er rigtig, og jeg skal forsøge at vise hvorfor. Lad mig imidlertid her indskyde den Bemærkning, at jeg ikke som det ærede Medlem Hr. Pinstrup og andre staar i Ledelsen af nogen landøkonomisk Organisation hverken indenfor Landbruget eller Husmandsforeningerne, jeg har aldrig attraaet nogen saadan Stilling. Min Opfattelse af disse Forhold er altsaa en Lægmands Opfattelse, men dette kan maaske bewirke, at jeg ser des mere uildet paa hele dette Forhold; helt frakende mig Ret til at tale med om disse Forhold kan man dog ikke, da jeg selv har drevet Landbrug i ca. 25 Aar. Min Opfattelse af Hesteavlens Stilling i Danmark for Øjeblikket er den, at skal der være nogen Mening i, at det offentlige yder Tilskud til fremme af denne Avl, maa der foretages en radikal Forandring i de Principper, hvorefter den hidtil har været ledet. Efter at Bilerne har erobret vore Landeveje i den Grad som Tilfældet er, og de lette Køre- og Rideheste er forsvundet fra disse, skal der kun en ringe Indsigt til for at forstaa, at der er ikke længere Brug for disse Hestetyper undtagen til Væddeløbsbanerne, men dem antager jeg ikke ret mange i den danske Rigsdag interesserer sig for, end sige skulde ønske, at den danske Stat skulde yde Bidrag til. Da den samme Udvikling er foregaaet i Udlandet, kan efter min Mening Avlen af den lette Hest pakke sammen for vort Lands Vedkommende. Og hvorledes forholder det sig med den svære jydsk Hest, Alderup-Munkedalernes og de andre af

den meget svære jydsk Race? Forholdene der er efter mit Begreb ikke væsentlig bedre. Efter at Traktorerne er taget saa stærkt i Brug paa Herregaardene — og efterhaanden benytter jo ogsaa adskillige af de større Bøndergaarde Traktorer —, og efter at mange Bøndergaarde gennem frivillig Udstykning eller paa anden Maade har formindsket deres Areal samtidig med, at der er oprettet en stor Mængde 9-10 Tdr. Lands Landbrug, som er Resultatet af vor Jordlovgivning gennem de senere Aar, er den eneste Hest, som Landet har Brug for i større Mængder, en lille, dyb, trivelig Hest, den, der kan betegnes som den ideelle Husmandshest. Det er muligt, at Materialet til Fremstilling af en saadan Hest findes blandt de mindre Typer af belgiske Hopper, hvoraf der findes ikke helt faa her i Landet, det tør jeg ikke sige, men jeg ved, at i alt Fald i Østifterne har en meget stor Del af de Landbrugere, der drev Hesteavl uden Statsstøtte, forlængst lagt Roret om i denne Retning.

Heraf fremgaar, at der efter min Mening aldeles ikke er nogen virkelig *saglig* Grund til saa voldsomme Angreb paa den højtærede Minister som dem, der lød her i Gaar. Men jeg forstaaer naturligvis meget vel de *politiske* Grunde, som en indbyrdes uenig og nødstedt Opposition kan have til at forsøge, om den ikke kunde faa Held til at fremstille navnlig en socialdemokratisk Landbrugsminister som en Umotius, ja, som en Mand, der svigter det Erhverv, hvis Interesser han skulde varetage. Historien gentager sig, jeg synes, jeg har hørt noget lignende før. Men jeg vil sige til de Herrer: Gør det ikke alt for tydeligt, thi da mærkes Hensigten, og man bliver forstemt. Navnlig vilde det være slemt, om ogsaa Vestres *Vælgere* skulde mærke det, thi de er tilstrækkelig forstemte i Forvejen.

Det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) skildrede i sin Tale i Gaar næsten med Graad i Stemmen de uhyre Vanskeligheder, Landbruget som Erhverv er inde i under den nuværende Krise. Heri er jeg ganske enig, men naar han derudfra udtaler en stærk Fordømmelse af de Nedskæringer, Ministeren foreslaar, vil jeg dog sige, at de Tilskud, der findes paa Husdyrloven, kan ikke redde en eneste af de Landbrugere, der lider under Krisen. Og Betingelsen for, at disse Tilskud skal gøre nogen Nytte i saa Henseende, maa da være, at de anvendes paa en Maade, der svarer til Forholdenes Udvikling, d. v. s., at man